

Un salm per reposar

Dll, 26/07/2021 per Josep Lligadas

[Una font que raja sempre](#)

Us proposo, per a aquests dies de calor, resar un salm que a mi m'agrada molt. És el salm 91, el 90 segons la numeració litúrgica.

El salm és una invitació que algú fa a un creient convidant-lo a viure la vida en pau perquè, en totes les circumstàncies, Déu està al costat dels qui confien en ell. El qui fa la invitació és, se suposa, algú que l'ha experimentat, aquest acompanyament de Déu, i per això la fa. Les imatges que utilitza estan molt ben trobades, són molt vives. Això de "t'abrigarà amb les seves plomes, trobaràs refugi sota les seves ales" a mi em sembla molt suggerent, i d'una gran bellesa. També resulten suggerents, en aquests temps de pandèmia, les referències a les pestes i les epidèmies... El ritme de les estrofes és tranquil, pausat, com si et volgués fer entrar a dintre, a poc a poc, aquesta convicció de la companyia de Déu. Al final, als últims versos, hi ha un canvi de protagonista i el qui parla és Déu mateix, confirmant que ell escoltarà i donarà la seva vida als qui s'emparen en ell.

En la tradició cristiana, aquest salm s'ha convertit en una mena de "salm d'abans d'anar a dormir", i es resa en la pregària de Completes. També és un salm vinculat a la Quaresma, ja que en l'escena de les temptacions de Jesús (Mateu 4,1-11) el diable, quan convida Jesús a tirar-se daltabaix del temple, cita aquest salm dient que els àngels el duren a les palmes de les mans perquè no es faci mal, cosa que Jesús rebutja perquè, per a ell, ser l'enviat de Déu no vol dir ser algú amb privilegis sobrehumans per deixar bocabadat el personal; però precisament, rebutjades aquestes temptacions i expulsat el diable, Jesús experimenta que sí, que els àngels de Déu l'acompanyen però no per fer exhibicions de qui sap quins poders, sinó per realitzar, amb tota confiança, la missió que ha experimentat que Déu li encomana.

Déu sempre és al costat, també en els moments més complicats.

Diu el salm:

Tu que vius a recer de l'Altíssim

i fas nit a l'ombra del Totpoderós,

digues al Senyor: «Ets la muralla on m'emparo,

el meu Déu, en qui confio.»

Ell et guardarà del parany del caçador

i del flagell de la pesta;

t'abrigarà amb les seves plomes,

trobaràs refugi sota les seves ales:

ell, que és fidel, et serà escut i cuirassa.

No et farà por la basarda de la nit,

ni la fletxa que vola de dia,

ni la pesta que s'esmuny en la fosca

o l'epidèmia que a migdia fa estralls.

Ni que en caiguin vora teu un miler

o deu mil al teu costat,

a tu res no et tocarà.

Només obrir els ulls,

veuràs la paga que reben els injustos.

Quan deies: «M'emparo en el Senyor»,

feies de l'Altíssim el teu refugi.

No et passarà res de mal

ni s'acostarà a casa teva cap desgràcia,

perquè donarà ordre als seus àngels

de guardar-te en tots els camins.

Et duran a les palmes de les mans

perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres;

trepitjaràs lleopards i escurçons,

passaràs sobre lleons i sobre dracs.

«Ja que s'empara en mi, jo el salvaré,

el protegiré perquè coneix el meu nom.

Sempre que m'invoqui, l'escoltaré,

estaré vora d'ell en els perills,

el salvaré i l'ompliré de glòria;

saciaré el seu desig de llarga vida,

li mostraré la meva salvació.»

[Aquesta pàgina fa vacances durant l'agost. Ens tornarem a trobar, si Déu vol, el 6

---

de setembre. Que Déu ens guardi a tots!]